

2.6.1.3 Aanwijzingen voor het tot stand komen van duidelijke, begrijpelijke wetgeving

Bij duidelijke, begrijpelijke wetgeving gaat het niet alleen om de technische en redactionele aspecten, maar ook om de inhoudelijke structuur van de wetgeving, zoals de afstemming tussen verwante regelingen.³⁸⁵ De begrijpelijkheid van fiscale wetgeving berust onder meer op een heldere, taalkundig juiste en logische verwoording van de juridische aspecten van belastingwetgeving.^{386 387 388 389} Juist deze verwoording van de juridische aspecten draagt ertoe bij dat het interpreteren van de fiscale rechtsregels voor iedereen mogelijk is.

Er bestaat een aantal richtijnen van redactionele, procedurele en materiële aard die bij het opstellen van wetgeving in acht moeten worden genomen. Zij gelden niet alleen voor de op formele wijze tot stand te brengen wetgeving, maar ook voor de zgn. pseudowetgeving.³⁹⁰

2.6.1.3a De aanwijzingen van redactionele aard

De aanwijzingen van redactionele aard betreffen onder meer de woordkeus.

- Er zou geen sprake moeten zijn van het gebruik van termen waarvan de betekenis te weinig bepaald of in het zinsverband onduidelijk is.
- De terminologie dient zoveel mogelijk in overeenstemming te zijn met het spraakgebruik.
- Indien nodig dient een term te worden gedefinieerd.
- Het aanduiden van hetzelfde begrip met verschillende termen dient vermeden te worden.
- De duidelijkheid vereist tevens dat dezelfde term niet voor verschillende begrippen wordt gebezigd.
- Ook het gebruik van afkortingen en het verwijzen, zoals naar bepalingen die op hun beurt een verwijzing inhouden c.q. naar lagere regelingen, moeten worden vermeden.³⁹¹

Reuvers wijst erop dat hoe massaler een wet zal moeten werken, des te eenvoudiger de taal moet zijn die de wetgever gebruikt. Een massaal werkende wet moet kort en bondig worden geformuleerd. Lange zinnen en lange woorden zijn uit den boze. Hij wijst in dit

³⁸⁵ C. Waaldijk[58,blz.9].

³⁸⁶ A.Klap[5]: "zodat de betekenis van een begrip niet alleen door de linguïstische, maar evenzeer door de extra linguïstische context wordt bepaald etc." (blz. 5)

³⁸⁷ J.A. Smit[59]: "ingeval de woorden van de aanschrijving duidelijk en ondubbelzinnig zijn geformuleerd gaat het gewicht van de taalkundige betekenis van die woorden vóór boven de betekenis welke uit strekking of stelsel van de regel valt af te leiden." (blz.1389)

³⁸⁸ H.D. van Wijk, W. Konijnenbelt[18,blz.181].

³⁸⁹ A.F.G. van Hoesel[60,blz.49e.v.]:het gevaar van woorden met meer dan één betekenis.

³⁹⁰ C. Waaldijk[blz.55e.v.].

³⁹¹ C. Waaldijk[58,blz.55t/m61].